

1868-09-24

AFSENDER

Louise Monrad

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Afsendersted:

New Zealand

Arkivplacering:

Mappe 38 nr. 14a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

[illegible]

[illegible]

jeg tænker lidt paa hende, og vistnok
hvadst skædet til hende, har jeg ikke
saa kommet mig for fra at hun var
glad med alle mine til mig, saa
ville jeg jo se at og se om hun var
komme til Bane, men det kan
ikke, godt godt paa sine omstændigheder
ikke, men det vil jeg mig at
jeg har været med denne Carina
— Børst Skovgaard og sine sønner
mange hilsener til hende og hende
— hende, hun er vel nu en stor
gjør mig godt at høre, at hun er
saa glad i hendes minde, saa sød
hvor de hender hende, men
hvor i det Capitol.
Næsten sluttes, derfor farer og farer
blot blot maatte træffe Dig paa
og sende. —

Dine
Louise Dorothea Mønst.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappes 38. Nr. 14B

som jeg maache alt har sagt Dig ik, foruden jeg ghaardte, at det var Hansens,
 det den vakkerte Blomsterstue som Du set kunne misforstaa, jeg
 af Jorden, vi have vistnokke og et menes blot at hun siger det
 udmærket China for Blomster, som rigtig faar sin bestaelse. — Men
 den kunne alligevel menes forsvind, siger at hun paa sig et Billede, som
 det er i Bjergene til for at det skal smellem to Maagter, lig Maagter
 bliver i de Blomster, gjør i sig god Hætte. — Men det var men-
 ses det ogsaa blunder ned. — Det var som med den lille Hund, som
 der 9 Maanedes til at vi tænke at. — Ja, hun havde skaaet, Karen blaa
 tegne hende, ja de ville ogsaa hurtig, Jakobin havde skaaet, Karen blaa
 Bilen flygt afsted, jeg traar den gav rigtig glad for den, hun bader
 hundert for paa Grund af at begy, mig om at tabbe Jakobin rigtig
 mæsigste sig i Jorden, den ene Dag meget fra hende og at ender
 tillægges som den anden, a few heromange Hilsene til ham, Hils og
 indtændte, jeg satte mest. Der Catharine fra hende. — Karen arve,
 paa Hilsen, saa laar Gader højt hør, forer Hilsene, lige med
 for os, han har læst Pharisæer. Ditlev, og Hilsen for det Sam, hun
 tørk og er nu dybtende i Schackepag, det til sin Dødsdag, det er hør,
 re. — a hun det skal Hilsen de takke for Ledsager, lige med til mig
 maagte at see og tale med den i Thun, ønsket det at følge hende,
 alle igjen, men dog er der paa men her saaral som i Haverne forsvind,
 Dødsen paa Hilsen det Hilsen det til hendes Sang Bente. — Gode
 arjen, Johannes, og lige Hilsen og Moder send Dig og Hilsen
 der tillige og jeg har ikke Hilsen mange Hilsene. — Hils Hilsen
 engang Hilsen til at ønske at ønske fra mig, det saa have saaral
 de dag Hilsen med, de befinde tungt for hende at sige, saaral
 sig jo vel herude, ja Johannes er til sin Moder. — Hils Hilsens og
 næsten opborte som for Colonien. Hilsens fra mig, sig til Charlotte, at
 det jeg har skrevet den sidste Brev